

lighed kan det siges, at saaledes er Forholdet i en Række Købstadkommuner —, saa vil man vistnok indrømme, for saa vidt man vil se med en lille Smule Retfærdighed paa de Spørgsmaal, at der i en saadan Kommune nok kan være Anledning til at hjælpe til en Skattelettelse og ikke, som Forslaget i Fjor tog Sigte paa, ordne det saaledes, at denne Kommune som Følge af, at den da vilde have mistet 1,500—1,600 Kr. af det Statstilskud, den hidtil havde faaet, nødvendigvis maatte opkræve dette Beløb ved yderligere at forhøje Skattebyrden.

Men Forholdet er jo i Virkeligheden saadan, at der blandt de Medborgere, som særlig beskæftige sig med kommunale Forhold, endnu findes adskillige, som mene, at Købstadkommunerne — det gælder alle Købstadkommuner — ere alt for gunstigt stillede, og at man i Stedet gennem Ændringer bør søge at faa Forholdene ordnede saaledes, at der kan komme Lettelser til Landkommunerne og som Følge deraf Paalæg til Købstadkommunerne. Vi saa det i det Forslag, som var fremsat i Fjor, men vi have ogsaa hørt det under Finanslovbehandlingen i Aar, idet det ærede Medlem fra Bræstrup (K. Kristensen) stod op og udtalte her i Tinget, at han ikke kunde give sin Tilslutning til de Krav, som ere fremme fra Købstadforeningen og Sogneraadforeningerne om, at Statstilskuddet forhøjes. Han udtalte, at han i Modsætning hertil kunde tænke sig, at man i Stedet for at forhøje Statstilskuddet med 1 Million burde dividere det Beløb, der nu gives, med 3 og fordele $\frac{1}{3}$ Million mellem de daarligst stillede Landkommuner. Se, det synes jo at være en helt anden Opfattelse end den, der er kommen til Orde gennem Sogneraadenes Organisation, og det viser, at der endnu i denne Sal findes Medlemmer, som mene, at man i Stedet for at give Kommunerne større Statstilskud, saaledes at blandt andet Købstadkommunerne kunde faa større Tilskud til disse Formaal, snarere burde nedsætte det og tage det fra Købstæderne og give til de daarligst stillede Kommuner ude paa Landet. Denne Opfattelse bidrager ganske vist ikke til at fremme denne Sag. Jeg tror, den Vej, Forslagsstillerne her ere gaaede i Aar, er betydeligt bedre, at den meget snarere

fører til Maalet, idet man jo ikke gennem dette Forslag i mindste Maade tilsigter at berøve Kommunerne noget af det Statstilskud, de i Øjeblikket have, men kun tænker paa at give dem yderligere Statstilskud efter de Regler, som ere anførte i Forslaget. Men jeg nævnede forleden Dag og skal ikke komme stærkt ind derpaa i Dag — skønt jeg indrømmer, at her var maaske mere Anledning til at komme dybt ind paa det Spørgsmaal —, at det maa ikke glemmes, naar man taler om . . .

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Jacob Christensen: Hvis Formanden kunde unde mig endnu en halv Snes Minutter, haaber jeg dermed at kunne blive færdig.

Formanden: Jeg vil foretrække at afbryde Forhandlingen for i Dag.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i den kommunale Skattelovs Bestemmelser om Overgang fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, Afsnit D.: Statstilskud til Kommunerne.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en Jernbane fra Hurup over Vestervig til Krik med Ret til at afbenytte Statens Sporanlæg fra Krik til Agger.

Mødet hævet Kl. 4.